

Η εορτή της Αγίας Σκέπης και η εθνική εορτή της 28ης Οκτωβρίου στη Βέροια (Φωτό-Βίντεο)

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Πέμπτη, 28η Οκτωβρίου το πρωί, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε τον θείο λόγο στον Ιερό Ναό του Οσίου Αντωνίου Πολιούχου Βεροίας με την ευκαιρία της εορτής της Αγίας Σκέπης και της εθνικής επετείου της 28ης Οκτωβρίου.

Κατά τη διάρκεια της Θείας Λειτουργίας ο Αρχιερατικός **Επίτροπος Περιχώρων Βεροίας και Προϊστάμενος του Ιερού Προσκυνηματικού Ναού του Αγίου Αντωνίου, Αρχιμ. Σωσίπατρος Πιτούλιας**, ανέγνωσε την Ποιμαντορική Εγκύκλιο της εθνικής επετείου της 28ης Οκτωβρίου.

Μετά το πέρας της Θείας Λειτουργίας τελέστηκε επίσημη Δοξολογία με την παρουσία των τοπικών, πολιτικών και στρατιωτικών αρχών και η εκφώνηση του πανηγυρικού της ημέρας από τον κ. Κωνσταντίνο Γιοβανόπουλο, δικηγόρο του Πρωτοδικείου Βέροιας.

Ακολούθησε **τρισάγιο και κατάθεση στεφάνων στο ηρώο της πόλεως**, ενώ η καθιερωμένη στρατιωτική και μαθητική παρέλαση δεν πραγματοποιήθηκε εξαιτίας

των ειδικών υγειονομικών μέτρων.

Διαβάστε την Ποιμαντορική Εγκύκλιο για την Εθνική Εορτή της 28ης Οκτωβρίου ή ακούστε τον ίδιο να την εκφωνεί στο βίντεο, που ακολουθεί:

Ἀρ. Πρωτ.: 617

Βέροια, 26 Ὀκτωβρίου 2021

† ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ

ἐλέω Θεοῦ Ἐπίσκοπος καὶ Μητροπολίτης

τῆς Ἱερᾶς καὶ Ἀποστολικῆς Μητροπόλεως Βεροίας, Ναούσης καὶ Καμπανίας

ΠΡΟΣ

τὸν ἱερὸν κλῆρον καὶ τὸν εὐσεβῆ λαὸν

τῆς καθ' ἡμᾶς θεοσώστου Ἐπαρχίας.

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

«Οὗτοι ἐν ἄρμασι καὶ οὗτοι ἐν ἵπποις, ἡμεῖς δέ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα».

Ἡ ἀλήθεια τοῦ στίχου τοῦ ψαλμωδοῦ Δαβίδ ἐπιβεβαιώ-νεται ἀπὸ τῆ μεγάλης ἐθνικῆς ἐπέτειο, τὴν ὁποία ἐορτάζουμε καὶ τιμοῦμε σήμερα, ἀπὸ τό ἔπος τοῦ 1940, ἀπὸ τῆ γενναία ἀντίσταση τῶν Ἑλλήνων ἀπέναντι στὴν Ἰταλία καὶ τοὺς συμμάχους της.

Τί καὶ ἂν πίστευσαν πὼς μία μικρὴ χώρα σάν τὴν Ἑλλάδα, μιά χώρα πού δέν εἶχε ἀκόμη οὔτε κἂν τὴν ἑκταση πού ἔχει σήμερα, καθὼς τὰ Δωδεκάνησα βρισκόταν ὑπὸ ἰταλική κατοχή· μιά χώρα πού μόλις πρὶν ἀπὸ 18 χρόνια εἶχε ἀντιμετωπίσει τό μεγάλο πληῆγμα τῆς Μικρασιατικῆς καταστροφῆς καὶ δέν εἶχε προλάβει νά ὁλοκληρώσει τὴν ἔνταξη τῶν προσφύγων, πού εἶχαν φθάσει κατὰ χιλιάδες στὴν καθημαγμένη ἀπὸ τοὺς πολέμους πατρίδα, θά ἦταν ἓνας εὐκόλος στόχος;

Ἡ ἐκτίμησή τους ἀποδείχθηκε λανθασμένη. Γιατί ἡ Ἑλλάδα μπορεῖ νά ᾔταν καί νά εἶναι μία μικρή χώρα, ἔχει ὅμως ἀνθρώπους μέ δύναμη ψυχῆς. Ἔχει τέκνα πού μπροστά στόν κίνδυνο τῆς πατρίδος δέν ὑπολογίζουν τόν ἑαυτό τους, δέν δειλιάζουν ἀπό τήν ὑπεροπλία τῶν ἐχθρῶν, ἀλλά μέ πίστη στόν Θεό καί μέ ἐμπιστοσύνη στήν Ὑπέρμαχο Στρατηγό τοῦ Γένους μας, τήν Ὑπεραγία Θεοτόκο, τολμοῦν νά σταθοῦν ὄρθιοι ἀπέναντι σέ κάθε «ὕβριστήν καί ὑπερήφανον, ἐπί πάντα ὑψηλόν καί μετέωρον»· τολμοῦν νά πολεμήσουν καί νά θυσιασθοῦν, ἂν χρειασθεῖ, γιά νά ὑπερασπισθοῦν καί τήν τελευταία σπιθαμή τῆς πατρώας γῆς, ἔστω καί ἂν πρέπει νά χύσουν καί τήν τελευταία ρανίδα τοῦ αἵματός τους.

Αὐτό ἔκαναν καί οἱ πατέρες μας τό 1940. Χωρίς νά ὑπολογίσουν τή συντριπτική διαφορά τους ἀπό τούς ἀντιπάλους τους, ξεσηκώθηκαν μέ ἐνθουσιασμό γιά νά πολεμήσουν γιά τήν Ἑλλάδα. Ἡ ἀπόφασή τους δέν ᾔταν ἐπιπόλαιη, δέν ἔκρυβε ἄγνοια κινδύνου, δέν στηριζόταν σέ λανθασμένη ἐκτίμηση τῶν δυνατοτήτων τους. Ὅχι. Στηριζόταν στήν πίστη τους στόν Θεό τῶν πατέρων τους, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξε πάντοτε ὁ ὑπερασπιστής τους, γιατί ποτέ οἱ Ἕλληνες δέν πολέμησαν γιά κάτι ἄδικο, ποτέ δέν πολέμησαν ἐπιθετικά.

Ἡ ἀπόφαση τῶν πατέρων μας στηριζόταν στήν ἐμπιστοσύνη τους στήν Ὑπεραγία Θεοτόκο, ἡ ὁποία ὑπῆρξε ἀνέκαθεν ἡ σκέπη τοῦ Ἑλληνισμοῦ σέ ὅλες τίς δύσκολες στιγμές τῆς ἱστορίας του· ᾔταν Ἐκείνη πού ἔκανε πάντοτε τό θαῦμα της καί ἔσωζε τούς Ἕλληνες ἀπό ὅσους ἐπιβουλευόταν τήν ἀκεραιότητα τῆς πατρίδος τους.

«Οὔτοι ἐν ἄρμασι καί οὔτοι ἐν ἵπποις, ἡμεῖς δέ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα».

Μέ αὐτή τήν πίστη στή δύναμη τοῦ Θεοῦ, πού εἶναι ἀνώτερη ἀπό κάθε ἀνθρώπινη δύναμη, πολέμησαν οἱ πατέρες μας τό 1940, κάτω ἀπό σκληρές καί ἀντίξοες συνθῆκες, στά βουνά τῆς Πίνδου. Μέ τήν ἴδια πίστη καί τήν ἴδια ἐμπιστοσύνη στόν Θεό καί στήν Ὑπεραγία Θεοτόκο συμμετεῖχαν στόν πόλεμο καί οἱ γυναῖκες, πού ἀνέλαβαν τήν ὑποστήριξη τοῦ ἐλληνικοῦ στρατοῦ ὄχι μόνο στά μετόπισθεν ἀλλά καί ἐπάνω στά χιονισμένα βουνά τῆς Πίνδου, ὅπου μετέφεραν καθημερινά τρόφιμα καί πολεμοφόδια στούς μαχητές τῆς πρώτης γραμμῆς. Δύναμή τους ἡ χάρη τοῦ Θεοῦ. Προστασία τους ἡ Σκέπη τῆς Παναγίας, πού τούς κάλυπτε μέ τό μαφόριό της καί τούς ἔσωζε ἀπό τίς σφαῖρες τῶν Ἱταλῶν.

Αὐτή ἡ πίστη στή δύναμη τοῦ Θεοῦ καί στή Σκέπη τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, τήν ὁποία ἐν εὐγνωμοσύνῃ πολλῇ ἐορτάζουμε καί τιμοῦμε σήμερα, ἡμέρα τῆς ἐθνικῆς

μας έορτής, ήμέρα τιμής τοῦ ἔπους τοῦ 1940, δόξασε τόν Ἑλληνισμό καί ἔκανε ὅλη τήν ὑφήλιο νά ὑποκλίνεται μέ σεβασμό στόν ἄθλο πού ἐπέτυχαν: νά ἀνακόψουν τήν προέλαση τῶν Ἰταλῶν καί νά ἀλλάξουν τήν ἐξέλιξη τοῦ πολέμου καί τή ροή τῆς ἱστορίας.

Γι' αὐτό καί τιμοῦμε σήμερα τούς ἡρωικούς προγόνους μας, πού πολέμησαν καί θυσιάσθηκαν γιά τήν πατρίδα καί τήν ἐλευθερία, καί ἔγραψαν μέ τή βοήθεια τοῦ Θεοῦ καί τῆς Ὑπερμάχου Στρατηγοῦ τοῦ Γένους μας ἄλλη μιά χρυσή σελίδα ἱστορίας.

Τούς τιμοῦμε ὅμως ἰδιαιτέρως φέτος, πού ἑορτάζουμε τήν ἐπέτειο τῶν 200 χρόνων ἀπό τήν ἑναρξη τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1821, γιατί μέ τόν ἀγῶνα τους ἐπαναβεβαίωσαν ὅτι ἡ πίστη στόν Θεό καί ἡ ἐμπιστοσύνη στήν Ὑπεραγία Θεοτόκο χαρίζει πάντοτε τή νίκη καί τόν θρίαμβο.

Τούς τιμοῦμε, γιατί μέ τή θυσία καί τή νίκη τους ὄχι μόνο μᾶς κάνουν ὑπερήφανους ὡς Ἕθνος, ἀλλά καί μᾶς διδάσκουν ὅτι, ἂν ἔχουμε τή δική τους πίστη στόν Θεό καί ἂν ἐπικαλούμεθα τή βοήθεια τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, δέν ἔχουμε νά φοβηθοῦμε κανέναν ἀπό ὅσους καί σήμερα ἀπειλοῦν καί ἐπιβουλεύονται τά συμφέροντα καί τήν ἐδαφική ἀκεραιότητα τῆς πατρίδος μας. Διότι ἰσχύει καί σήμερα καί πάντοτε ὁ προφητικός λόγος τοῦ ψαλμωδοῦ Δαβίδ: «Οὔτοι ἐν ἄρμασι καί οὔτοι ἐν ἵπποις, ἡμεῖς δέ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα».

Μετ' εὐχῶν ἐν Κυρίῳ

Ὁ Μητροπολίτης

† Ὁ Βεροίας, Ναούσης καί Καμπανίας Παντελεήμων